

кола и да лѣжи въ тѣхъ. Ако е възможно, то тѣшко-болните трѣба да са испроваждатъ въ болниците на главната войска. (Това са говори само за оние чети, които дѣйствуватъ около неприятелскиятъ станъ). А ако неприятелите сж раздвоиле нашата войска, ако сж пресѣкле нейните сношения съ четите си, ако пѣтйовете сж тѣшки и ако четите са намиратъ на голѣмо разстояние отъ главната войска, то болните трѣба да са намѣстатъ въ самото срѣдоточие на онази мѣстность, по която дѣйствува четата. (За това срѣдоточие или за това прибѣжище ние ще да говориме по-послѣ).

37) Войводата трѣба да гледа, щото сѣки четникъ да има съ себѣ си хлѣбъ за два дѣня. Коняникътъ трѣба да има и за единъ дѣнь зобъ. Тая храна ще да са употрѣби въ извѣжрѣденъ случай и съ нарочно дозволение отъ предводителтъ. Тоя хлѣбъ трѣба да са подновява сѣки петъ дѣня. Предводителтъ ще да назначава единъ старѣйшина (администраторъ), който ще да са старае да